

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 117

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 13 februarie 2002

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
		DECRETE	
127.	— Decret privind rechemarea unui ambasador.....	1	
	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
Decizia nr. 350 din 19 decembrie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 alin. (1) din Legea nr. 68/1992 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului, cu modificările și completările ulterioare.....	2-5	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		923/2001. — Ordin al ministrului sănătății și familiei privind aprobarea Nomenclatorului de specialități medicale și farmaceutice, supraspecializări și competențe pentru rețeaua de asistență medicală și a Normelor metodologice de aplicare a acestuia.....	6-16

DECRETE

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind rechemarea unui ambasador

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 99 din Constituția României, având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Domnul Pavel Platona se recheamă misiunea în termen de cel mult 90 de zile de la data din calitatea de ambasador extraordinar și plenipotențiar publicării prezentului decret în Monitorul Oficial al din România în Republica Armenia și își va încheia României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

În temeiul art. 99 alin. (2) din Constituția României, **contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

ADRIAN NĂSTASE

București, 5 februarie 2002.

Nr. 127.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 350

din 19 decembrie 2001

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 alin. (1) din Legea nr. 68/1992 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului, cu modificările și completările ulterioare

Costică Bulai	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Gabriela Ghiță	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 alin. (1) din Legea nr. 68/1992 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Dinu Zamfirescu în Dosarul nr. 3.311/2001 al Judecătoriei Sectorului 1, municipiul București.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 11 decembrie 2001 și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 18 decembrie 2001 și apoi pentru data de 19 decembrie 2001.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 18 mai 2001, pronunțată în Dosarul nr. 3.311/2001 al Judecătoriei Sectorului 1, municipiul București, **Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 din Legea nr. 68/1992 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului, cu modificările și completările ulterioare**, excepție ridicată de Dinu Zamfirescu într-o cauză civilă, în contradictoriu cu statul român.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că art. 33 din Legea nr. 68/1992, „care prevede că numai persoanele care au exclusiv cetățenia română și domiciliul în țară pot candida la alegerile legislative, este neconstituțional”, deși este „o simplă repetare a dispozițiilor constituționale” ale art. 16 alin. (3), care impun aceeași condiție referitoare la cetățenie. În consecință, se arată că, în temeiul art. 20 din Constituție, „urmează să se considere modificat implicit conținutul dispoziției constituționale din art. 16 alin. (3), deoarece restrângerea dreptului fundamental de a fi ales nu este în concordanță” cu art. 21 alin. 1 și 2 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 2 și art. 5 pct. 2 din Pactul internațional cu privire la drepturile

civile și politice, art. 5 alin. 2 din Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale, art. 3 din Statutul Consiliului Europei, ratificat de România prin Legea nr. 64/1993, pct. 12 și 13 din Documentul final al Reuniunii de la Viena și cu pct. 5.7, 5.9, 6 și 7.5 din Documentul Reuniunii de la Copenhaga al Conferinței asupra dimensiunii umane a C.S.C.E. Autorul excepției mai susține că prin ratificarea de către România a Declarației Universale a Drepturilor Omului, precum și a celor două pacte, și anume Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale și Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, art. 16 alin. (3) din Constituție, care a fost adoptat „anterior” ratificării acestor documente internaționale, a fost modificat implicit, iar art. 33 din Legea nr. 68/1992 „a devenit neconstituțional”. În sfârșit, se apreciază că o altă interpretare a dispozițiilor constituționale ar face ca art. 11 și 20 din Constituție să devină „simple norme juridice cu aspect de reclamă”.

Judecătoria Sectorului 1, municipiul București, exprimându-și opinia, apreciază că textul de lege criticat este „conform art. 16 alin. (3) din Constituție” și „constituționalitatea dispozițiilor legale nu privește concordanța dintre normele juridice și actele internaționale chiar ratificate de către statul român”.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că „dispozițiile potrivit cărora persoanele care candidează pentru funcții și demnități publice trebuie să aibă numai cetățenia română și domiciliul în țară nu reprezintă decât preluarea prevederilor art. 16 alin. (3) din Constituție” și „însuși reclamantul nu contestă faptul că aceste dispoziții sunt impuse de prevederile constituționale și sunt identice cu acestea din urmă”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții și concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, așa cum rezultă din Încheierea de sesizare din 18 mai 2001 și din motivarea formulată în scris de autorul excepției, dispozițiile art. 33 din Legea nr. 68/1992 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului, cu modificările și completările ulterioare. În esență, în opinia autorului excepției acest text este neconstituțional, deoarece prevede că „numai persoanele care au exclusiv cetățenia română și domiciliul în țară pot candida la alegerile legislative“. În realitate, o asemenea reglementare este cuprinsă în art. 34 alin. (1) din Legea nr. 68/1992, cu modificările și completările ulterioare, și, în consecință, prin prezenta decizie Curtea Constituțională urmează să se pronunțe cu privire la constituționalitatea acestui text de lege, potrivit căruia „Nu pot candida persoanele care, la data depunerii candidaturii, nu îndeplinesc condițiile prevăzute de art. 35 din Constituție pentru a fi alese“.

În susținerea excepției de neconstituționalitate se arată că, deși dispozițiile din lege criticate „sunt o simplă repetare“ a art. 16 alin. (3) din Constituție, care prevede că „Funcțiile și demnitățile publice, civile sau militare, pot fi ocupate de persoanele care au numai cetățenia română și domiciliul în țară“, „normele constituționale însele și, implicit, normele legale (care trebuie să fie conforme cu Constituția), trebuie citite și interpretate în conformitate cu art. 20 din Constituție, potrivit căruia: «(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte. (2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale.»“

În acest sens sunt invocate următoarele reglementări din pactele și tratatele internaționale:

— Art. 21 alin. 1 și 2 din Declarația Universală a Drepturilor Omului: „1. Orice persoană are dreptul să participe la conducerea treburilor publice ale țării sale, fie direct, fie prin intermediul unor reprezentanți liber aleși.

2. Orice persoană are dreptul de acces, în condiții de egalitate, la funcțiile publice ale țării sale.“;

— Art. 2 și art. 5 pct. 2 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice:

„Articolul 2

1. Statele părți la prezentul Pact se angajează să respecte și să garanteze tuturor indivizilor care se găsesc pe teritoriul lor și țin de competența lor drepturile recunoscute în prezentul Pact, fără nici o discriminare, în special de rasă, culoare, sex, limbă, religie, opinie politică sau orice altă opinie, origine națională sau socială, avere, naștere sau întemeiată pe orice altă împrejurare.

2. Statele părți la prezentul Pact se angajează să garanteze că drepturile enunțate în el vor fi exercitate fără nici o discrimi-

nare întemeiată pe rasă, culoare, sex, limbă, religie, opinie politică sau orice altă opinie, origine națională sau socială, avere, naștere sau orice altă împrejurare.“;

„Articolul 5

2. Nu se poate admite nici o restricție sau derogare de la drepturile fundamentale ale omului recunoscute sau în vigoare în orice stat parte la prezentul pact în aplicarea legilor, convențiilor, regulamentelor sau cutumelor, sub pretextul că prezentul Pact nu recunoaște aceste drepturi sau le recunoaște într-o măsură mai mică.“;

— Art. 5 pct. 2 din Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale: „Nu se poate admite nici o restricție sau derogare de la drepturile fundamentale ale omului recunoscute sau în vigoare în orice țară în virtutea unor legi, convenții, regulamente sau cutume, sub pretextul că prezentul Pact nu recunoaște aceste drepturi sau le recunoaște într-o măsură mai mică.“;

— Art. 3 din Statutul Consiliului Europei, ratificat de România prin Legea nr. 64/1993: „Fiecare membru al Consiliului Europei trebuie să accepte principiile statului de drept și principiul în virtutea căruia fiecare persoană aflată sub jurisdicția sa trebuie să se bucure de drepturile și libertățile fundamentale ale omului.

Fiecare membru se angajează să colaboreze, în mod sincer și efectiv, la realizarea scopului consiliului conform definiției acestuia din cap. I.“;

— Pct. 12 și 13 din Documentul final al Reuniunii de la Viena și pct. 5.7, 5.9, 6 și 7.5 din Documentul Reuniunii de la Copenhaga al Conferinței asupra dimensiunii umane a C.S.C.E., texte al căror conținut nu este publicat în traduceri oficiale.

Din analiza argumentelor formulate în susținerea excepției Curtea reține că, recunoscând concordanța deplină a dispozițiilor art. 34 alin. (1) din Legea nr. 68/1992 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului, cu modificările și completările ulterioare, cu prevederile constituționale ale art. 16 alin. (3), autorul acesteia solicită exercitarea unui control de constituționalitate întemeiat pe art. 20 din Constituție, relativ la preeminența reglementărilor internaționale referitoare la drepturile omului, în caz de conflict cu dreptul intern și „să se considere modificat implicit conținutul dispoziției constituționale din art. 16 alin. (3)“.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea Constituțională constată că aceasta este neîntemeiată și, în consecință, urmează să fie respinsă.

O primă critică a dispozițiilor art. 34 alin. (1) din Legea nr. 68/1992, cu modificările și completările ulterioare, constă în aceea că acestea sunt neconstituționale, deoarece prevăd că „numai persoanele care au exclusiv cetățenia română și domiciliul în țară pot candida la alegerile legislative“, deși ele sunt „o simplă repetare“ a prevederilor art. 16 alin. (3) din Constituție.

Sub acest aspect Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 226 din 3 iulie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 605 din 26 septembrie 2001, într-o cauză în care se invoca neconstituționalitatea dispozițiilor art. 6 lit. a) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, cu modificările și completările

ulterioare, dispoziții care, ca și în speță, se regăsesc în prevederile art. 16 alin. (3) din Constituție. Cu acel prilej Curtea a statuat că prevederile constituționale ale art. 16 alin. (3) „[...] urmează a fi interpretate în corelație cu cele cuprinse în art. 50 din Constituție, potrivit cu care *«(1) Fidelitatea față de țară este sacră. (2) Cetățenii cărora le sunt încredințate funcții publice, precum și militarii, răspund de îndeplinirea cu credință a obligațiilor ce le revin [...]»*. În această lumină, fidelitatea față de țară apare ca o obligație esențială ce rezultă din raportul de cetățenie, raport definitoriu în condiționarea de către legiuitor a accesului la anumite funcții sau demnități publice“. Prin aceeași decizie s-a reținut că „accesul persoanei la o funcție sau demnitate publică, în raport cu o asemenea condiție, se regăsește și în norme și prevederi din documente internaționale“, arătându-se, de exemplu, că art. 21 alin. (2) din Declarația Universală a Drepturilor Omului, invocat ca fiind încălcat și în prezenta cauză, „statuează că *«Orice persoană are dreptul de acces, în condiții de egalitate, la funcțiile publice ale „rii sale»*“. Tot în legătură cu invocarea încălcării art. 21 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, în decizia menționată Curtea a observat „că reglementarea are în vedere accesul la funcții publice eligibile, câtă vreme sunt evocate, ca valori supreme apărute, exprimarea voinței populare prin alegeri nefalsificate, voința poporului constituind baza puterii de stat, iar alegerile întemeindu-se pe proceduri care să asigure libertatea votului“.

Totodată, prin Decizia Curții Constituționale nr. 226 din 3 iulie 2001 s-a constatat că unele dispoziții din reglementările internaționale nu se opun unor circumstanțieri și chiar unor restricții în exercitarea libertăților. Astfel, s-a reținut că, în virtutea prevederilor art. 19 pct. 3 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, „exercitarea libertăților poate fi supusă anumitor limitări, ce trebuie însă stabilite în mod expres prin lege și care sunt necesare, printre altele, apărării securității naționale sau ordinii publice“. De asemenea, s-a reținut că art. 2 alin. 2 din același pact precizează ca drepturile să fie „exercitate fără restricții nerezonabile, ceea ce implică posibilitatea existenței unor condiționări în exercițiul acestor drepturi. În aceste condiții, interdicția oricărei discriminări nu mai apare ca fiind nelimitată, pretându-se, în cazul reglementării ei prin lege, la o firească cercetare a condiției de rezonabilitate“. S-a mai reținut că „pct. 5.9 și pct. 7.5 din Documentul Reuniunii de la Copenhaga din 1990, care interzic orice discriminare în exercitarea drepturilor cetățenilor, inclusiv cele de a solicita funcții politice sau publice“, precum și textele menționate din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice „nu își găsesc aplicație“.

Cele statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 226 din 3 iulie 2001 își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, deoarece nu au intervenit elemente noi care să justifice modificarea acestei jurisprudențe, astfel încât criticile potrivit cărora art. 34 alin. (1) din Legea nr. 68/1992, cu modificările și completările ulterioare, contravine art. 21 alin. 2 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, precum și pct. 5.9 și 7.5 din Documentul Reuniunii de la Copenhaga din 1990, prin

raportare la art. 20 din Constituție, urmează să fie respinse.

Prin decizia menționată Curtea Constituțională a mai reținut că, în considerarea reglementărilor internaționale evocate, „dispozițiile legale criticate trebuie raportate la limitele exercițiului unor drepturi, prevăzute în art. 49 al Constituției“. Așa fiind, și în prezentul dosar, examinând dispozițiile art. 34 alin. (1) din Legea nr. 68/1992, cu modificările și completările ulterioare, prin raportare la prevederile art. 49 din Constituție, referitoare la „*Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*“, Curtea constată că aceste cerințe constituționale sunt întrunite, întrucât condiționarea impusă de textul de lege criticat este dictată, ca și în cauza anterioară, de „considerente privind apărarea siguranței naționale, cu respectarea unei condiții de rezonabilitate“ care, în speță, este îndeplinită.

În plus, în acest dosar s-a mai invocat și încălcarea următoarelor dispoziții: art. 2 și art. 5 pct. 2 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, dispoziții în conformitate cu care statele părți ale acestui pact se angajează să respecte și să garanteze tuturor indivizilor care se găsesc pe teritoriul lor drepturile recunoscute de pact (art. 2), precum și inadmisibilitatea vreunei restricții sau derogări de la drepturile fundamentale ale omului recunoscute sau în vigoare în statele părți la pact, sub pretextul că pactul nu recunoaște sau recunoaște într-o măsură mai mică aceste drepturi (art. 5 pct. 2); art. 5 pct. 2 din Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale, al cărui conținut este identic cu cel redat anterior; art. 3 din Statutul Consiliului Europei, la care România a aderat prin Legea nr. 64/1993, articol potrivit căruia statele membre ale Consiliului Europei trebuie să accepte principiile statului de drept și principiul în virtutea căruia fiecare persoană aflată sub jurisdicția lor trebuie să se bucure de drepturile și libertățile fundamentale ale omului; pct. 5.7 și 6 din Documentul Reuniunii de la Copenhaga al Conferinței asupra dimensiunii umane a C.S.C.E. și pct. 12 și 13 din Documentul final al Reuniunii de la Viena, texte care interzic orice discriminare în exercitarea drepturilor cetățenilor, inclusiv a celor de a solicita funcții politice sau publice.

Examinând susținerile referitoare la încălcarea dispozițiilor menționate din pactele privitoare la drepturile omului și din Statutul Consiliului Europei, Curtea constată că acele dispoziții din documentele internaționale nu se referă la exercitarea dreptului de a fi ales de către persoanele care au dublă cetățenie și, în consecință, nu sunt incidente în cauză. Documentul final al Reuniunii de la Viena și Documentul Reuniunii de la Copenhaga, invocate, de asemenea, ca fiind încălcate, sunt documente politice care nu se ratifică de către România și ca atare nu sunt relevante sub aspectul controlului de neconstituționalitate.

Autorul excepției mai susține că prin ratificarea de către România a Declarației Universale a Drepturilor Omului, precum și a celor două pacte, și anume Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale și Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, art. 16 alin. (3) din Constituție, care a fost adoptat „anterior“

ratificării acestor documente internaționale, a fost modificat „*explicit*”, prin procedura prevăzută de art. 146 și următoarele din Constituție, dar și (în subsidiar) implicit, prin mecanismul instituit de art. 11 și art. 20 din Constituție, norme juridice care au cel puțin forța juridică a art. 146 sau art. 16 alin. (3) din Constituție“.

Examinând aceste critici, Curtea constată că Declarația Universală a Drepturilor Omului reprezintă un document al Organizației Națiunilor Unite, respectiv al Adunării Generale, adoptat la 10 decembrie 1948 și care nu este supus ratificării statelor. În România acestui document i s-a conferit forță juridică prin înscrierea sa în art. 20 alin. (1) din Constituția României.

În ceea ce privește cele două pacte, acestea au fost ratificate de România prin Decretul nr. 212 din 31 decembrie 1974, publicat în Buletinul Oficial, nr. 146 din 20 noiembrie 1974. Așa fiind, Curtea observă că ratificarea pactelor este anterioară Constituției și ca atare nu a existat o modificare a textelor constituționale și legale în virtutea succesiunii în timp a legilor.

De altfel, modificarea Constituției României nu se poate realiza decât la inițiativa, cu procedura și în limitele

prevăzute de aceasta în art. 146—148 din titlul VI „*Revizuirea Constituției*”, astfel că ratificarea de către România a unui tratat internațional, anterioară sau posteroară intrării în vigoare a Constituției, are relevanță doar pe planul interpretării textelor interne privitoare la drepturile omului.

Cu privire la acest aspect, prin Decizia nr. 226 din 3 iulie 2001 s-a arătat că o asemenea susținere ar îndreptăți Curtea să constate existența unei cauze de inadmisibilitate a excepției de neconstituționalitate, în temeiul faptului că în realitate „se solicită Curții ca, pe cale de interpretare, să declare un text din Constituție ca fiind în afara cadrului convențional internațional privind drepturile omului. Într-o atare situație, în condițiile în care Curtea ar admite excepția, ar proceda ea însăși la revizuirea Constituției. Curtea și-ar extinde, astfel, limitele propriei sale competențe“.

Față de cele arătate excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 alin. (1) din Legea nr. 68/1992 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului, cu modificările și completările ulterioare, urmează să fie respinsă pe fond.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1, al art. 2, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 alin. (1) din Legea nr. 68/1992 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Dinu Zamfirescu în Dosarul nr. 3.311/2001 al Judecătorei Sectorului 1, municipiul București.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 decembrie 2001.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. **Costică Bulai**

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII ȘI FAMILIEI

ORDIN

privind aprobarea Nomenclatorului de specialități medicale și farmaceutice, supraspecializări și competențe pentru rețeaua de asistență medicală și a Normelor metodologice de aplicare a acestuia

Ministrul sănătății și familiei,

în temeiul prevederilor art. 3 pct. 33 din Hotărârea Guvernului nr. 22/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății și Familiei, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Referatul Direcției generale de perfecționare postuniversitară a medicilor, farmaciștilor și asistenților medicali nr. DB 1.594b din 17 decembrie 2001 și avizul Colegiului Medicilor din România,

emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se aprobă Nomenclatorul de specialități medicale și farmaceutice, supraspecializări și competențe pentru rețeaua de asistență medicală, cuprins în anexele nr. 1—8 care fac parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Se aprobă Normele metodologice de aplicare a prezentului ordin, cuprinse în anexa nr. 9 care face parte integrantă din acesta.

Art. 2. — Specialitățile, supraspecializările și competențele obținute anterior prezentului ordin rămân valabile.

Art. 3. — Medicii specialiști și primari care își mențin specialitatea de medicină generală au acces la supraspecializările și competențele aferente specialității de medicină de familie.

Art. 4. — Absolvenții facultăților de medicină, stomatologie și farmacie cu drept de liberă practică sunt medici de medicină generală, stomatologi și farmaciști.

Art. 5. — Direcția generală de perfecționare postuniversitară a medicilor, farmaciștilor și asistenților medicali, Direcția generală resurse umane, formare profesională, concursuri și examene și celelalte direcții din cadrul Ministerului Sănătății și Familiei vor aduce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. 6. — Ordinul ministrului sănătății nr. 254/2000 privind aprobarea Nomenclatorului de specialități medicale și farmaceutice, supraspecializări și competențe pentru rețeaua de asistență medicală, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 258 din 9 iunie 2000, se abrogă.

Art. 7. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății și familiei,

Daniela Bartoș

București, 18 decembrie 2001.

Nr. 923.

ANEXA Nr. 1

A. SPECIALITĂȚI CLINICE

Specialități medicale

Adul j

Nr. crt.	Denumirea specialității	Durata pregătirii	Supraspecializări	Competențe
0	1	2	3	4
1.	Medicină internă	5 ani	— diabetologie (medicină internă) — medicină transfuzională	— dializă acută — ecocardiografie generală — ecografie vasculară — endoscopie digestivă diagnostică (aduți) — explorări funcționale respiratorii speciale — ecografie generală*)

0	1	2	3	4
2.	Cardiologie	6 ani	— cardiologie de transplant — cardiologie pediatrică	— cardiologie invazivă și intervențională — ecocardiografie generală*) — ecocardiografie specială — ecografie vasculară — electrofiziologie și stimulatoare cardiace
3.	Gastroenterologie	5 ani	— hepatologie	— ecografie abdominală intervențională — ecografie generală*) — endoscopie digestivă diagnostică (aduți)*) — endoscopie digestivă terapeutică (aduți)
4.	Hematologie	5 ani	— medicină transfuzională — transplant medular	— hematologie de laborator
5.	Nefrologie	5 ani	— nefrologie de transplant	— ecografie generală*) — dializă cronică*)
6.	Pneumologie	5 ani		— endoscopie bronșică*) — explorări funcționale respiratorii speciale*)
7.	Reumatologie	5 ani	— patologie osoasă hormonometabolică	— ecodiagnostic mio-entezo-osteoarticular*) — EMG
8.	Endocrinologie	5 ani	— diabetologie (endocrinologie) — sexologie — patologie osoasă hormonometabolică	— ecografie endocrină*)
9.	Dermato-venerologie	5 ani		— dermato-cosmetologie*) — dermatoscopie*) — laser în dermatologie*)
10.	Oncologie medicală	5 ani		— endoscopie bronșică — endoscopie digestivă diagnostică (aduți)
11.	Boli infecțioase	5 ani	— boli tropicale — parazitologie clinică	— dializă acută
12.	Neurologie	5 ani		— ultrasonografie Doppler cerebrală*) — neuroimagică*) — neurologie intervențională — EEG*) — EMG — PEC
13.	Psihiatrie	5 ani	— psihogeriatric — psihoterapie — tratamentul toxicomaniilor — psihofarmacologie — sexologie	— EEG*) — EMG — PEC
14.	Recuperare, medicină fizică și balneologie	5 ani	— patologie osoasă hormonometabolică	— ecodiagnostic mio-entezo-osteoarticular*) — EMG*) — chiroterapie — managementul medical al sportivilor — reinserție socioprofesională
15.	Medicina muncii	5 ani		— explorări funcționale respiratorii speciale — reinserție socioprofesională
16.	Medicină sportivă	5 ani		— ecodiagnostic mio-entezo-osteoarticular*)
17.	Diabet zaharat, nutriție și boli metabolice	5 ani		— dializă cronică
18.	Geriatric și gerontologie	5 ani	— psihogeriatric — patologie osoasă hormonometabolică	— reinserție socioprofesională
19.	Alergologie și imunologie clinică	5 ani	— alergologie și imunologie pediatrică — imunologie de laborator	
20.	Radioterapie	5 ani		
21.	Farmacologie clinică	4 ani		
22.	Medicină de familie	3 ani		— laborator clinic în ambulator*) — urgențe prespitalicești — sănătate comunitară

0	1	2	3	4
				<ul style="list-style-type: none"> – planificare familială – medicină școlară – reinserție socioprofesională – managementul medical al sportivilor – medicină de întreprindere – ecografie fetală
23.	Genetică medicală	5 ani		
24.	Medicină de urgență	5 ani	<ul style="list-style-type: none"> – traumatologie – urgențe pediatrice 	<ul style="list-style-type: none"> – endoscopie bronșică – endoscopie digestivă diagnostică (adulti) – ecocardiografie generală – managementul medical al dezastrelor* – reinserție socioprofesională*)
25.	Expertiza medicală a capacității de muncă	4 ani		

Copii

Nr. crt.	Denumirea specialității	Durata pregătirii	Supraspecializări	Competențe
0	1	2	3	4
1.	Pediatrie	5 ani	<ul style="list-style-type: none"> – cardiologie pediatrică – diabetologie pediatrică – gastroenterologie pediatrică – alergologie și imunologie pediatrică – nefrologie pediatrică – hematologie – oncologie pediatrică – pneumologie pediatrică – medicină transfuzională 	<ul style="list-style-type: none"> – dializă (pediatrie) – ecocardiografie generală – ecografie transfontanelară – endoscopie digestivă diagnostică (pediatrie) – ecografie generală*)
2.	Neonatologie	5 ani		<ul style="list-style-type: none"> – ecodiagnostic mio-entezo-osteoarticular*) – ecografie transfontanelară*)
3.	Neurologie pediatrică	5 ani	<ul style="list-style-type: none"> – genetică clinică neurologică 	<ul style="list-style-type: none"> – neuroimagnostică*) – neurologie intervențională – ultrasonografie Doppler cerebrală*) – EEG*) – EMG – PEC
4.	Psihiatrie pediatrică	5 ani	<ul style="list-style-type: none"> – psihoterapie – tratamentul toxicomaniilor – psihofarmacologie 	<ul style="list-style-type: none"> – EEG*) – EMG – PEC

Specialități chirurgicale*Adulți*

Nr. crt.	Denumirea specialității	Durata pregătirii	Supraspecializări	Competențe
0	1	2	3	4
1.	Chirurgie generală	6 ani	<ul style="list-style-type: none"> – chirurgie hepatică și transplant hepatic – chirurgie oncologică – traumatologie toracică 	<ul style="list-style-type: none"> – chirurgia esofagului – chirurgie laparoscopică*) – ecografie abdominală intervențională – endoscopie digestivă diagnostică și terapeutică (adulti) – chirurgie vasculară de urgență
2.	Chirurgie cardiacă și a vaselor mari	7 ani	<ul style="list-style-type: none"> – chirurgie cardiacă a nou-născutului și sugarului – chirurgie cardiacă miniinvazivă – transplant cardiac 	<ul style="list-style-type: none"> – asistare mecanică – balon aortic de contrapulsatie – circulație extracorporeală
3.	Chirurgie vasculară	5 ani	<ul style="list-style-type: none"> – flebologie – limfologie – microchirurgie vasculară 	<ul style="list-style-type: none"> – ecografie vasculară*)

0	1	2	3	4
4.	Chirurgie toracică	6 ani	— chirurgie esofagiană — transplant pulmonar	— chirurgie toracoscopică — endoscopie bronșică
5.	Urologie	5 ani	— transplant renal — sexologie — chirurgie laparoscopică urologică	— andrologie urologică — dializă acută — dializă cronică — litotriție extracorporeală — ecografie generală*) — urodinamică — chirurgie endoscopică înaltă percutană
6.	Chirurgie plastică — microchirurgie reconstructivă	6 ani	— chirurgie estetică — chirurgie plastică și reparatorie pediatrică	
7.	Neurochirurgie	7 ani	— chirurgie spinală — neurochirurgie vasculară — neurochirurgie funcțională și stereotaxică	— ultrasonografie Doppler cerebrală*) — laser în neurochirurgie*) — EEG*) — EMG — PEC
8.	Otorinolaringologie	5 ani	— foniatrie	— chirurgie endoscopică O.R.L. — laser chirurgie în O.R.L. — audiologie
9.	Chirurgie maxilo-facială	5 ani	— chirurgie plastică și reparatorie facială	
10.	Oftalmologie	5 ani	— chirurgie plastică orbito-palpebrală — chirurgie refractivă — chirurgie vitro-retiniană	— angiografie retiniană*) — ecografie oculo-orbitară*) — electrofiziologie retiniană*)
11.	Obstetrică-ginecologie	5 ani	— fertilizare in vitro — gineco-oncologie — ginecologie endocrinologică — ginecologie pediatrică — sexologie — medicină materno-fetală	— chirurgie laparoscopică ginecologică — colposcopie — ecografie obstetricală și ginecologică*) — histeroscopie*) — planificare familială*)
12.	Ortopedie și traumatologie	6 ani	— chirurgia mâinii (adultți) — chirurgie spinală — traumatologie sportivă — patologii osoase hormonometabolice	— chirurgie artroscopică — ecodiagnostic mio-entezo-osteoarticular*) — chirurgie vasculară de urgență — chiroterapie și osteopatie — managementul medical al sportivilor
13.	Anestezie și terapie intensivă	5 ani	— ATI a bolnavului de transplant — ATI în chirurgia cardiovasculară — medicină transfuzională	— asistare mecanică a circulației — circulație extracorporeală intraoperatorie — dializă acută*) — ecocardiografie generală — ecocardiografie specială — endoscopie digestivă diagnostică (adultți) — endoscopie bronșică

Copii

Nr. crt.	Denumirea specialității	Durata pregătirii	Supraspecializări	Competențe
0	1	2	3	4
1.	Chirurgie pediatrică	6 ani	— transplant de organe la copil	— chirurgie laparoscopică*) — chirurgie toracoscopică — dializă (pediatrie) — ecografie abdominală intervențională — endoscopie digestivă diagnostică și terapeutică (pediatrie) — endourologie — litotriție extracorporeală (pediatrie) — chirurgie vasculară de urgență

0	1	2	3	4
2.	Ortopedie pediatrică	6 ani	<ul style="list-style-type: none"> – chirurgie m�inii (pediatrie) – chirurgie spinală 	<ul style="list-style-type: none"> – chirurgie artroscopică – ecodiagnostic mio-entezo-osteoarticular*) – chirurgie vasculară de urgență – chirotapie și osteopatie – managementul medical al sportivilor

B. SPECIALITĂȚI PARACLINICE

Nr. crt.	Denumirea specialității	Durata pregătirii	Supraspecializări	Competențe
0	1	2	3	4
1.	Radiologie – imagistică medicală	5 ani	<ul style="list-style-type: none"> – imagistică pediatrică – neuroradiologie 	<ul style="list-style-type: none"> – radiologie intervențională – tomografie computerizată – IRM – ecografie generală*) – termografie – senologie imagistică
2.	Medicină nucleară	4 ani		<ul style="list-style-type: none"> – tomografie cu emisie de pozitroni – ecografie generală*) – termografie
3.	Anatomie patologică	5 ani	<ul style="list-style-type: none"> – dermatopatologie – hematopatologie – neuropatologie 	<ul style="list-style-type: none"> – biologie și patologii moleculare – imunohistochimie – microscopie electronică
4.	Medicină legală	5 ani		
5.	Medicină de laborator	5 ani	<ul style="list-style-type: none"> – medicină transfuzională – toxicologie de laborator 	<ul style="list-style-type: none"> – tehnici de biologie moleculară – tehnici de citogenetică – tehnici de imunocitologie – microscopie electronică
6.	Epidemiologie	4 ani		
7.	Igienă	4 ani		
8.	Sănătate publică și management	4 ani		

C. SPECIALITĂȚI STOMATOLOGICE

Nr. crt.	Denumirea specialității	Durata pregătirii	Supraspecializări	Competențe
0	1	2	3	4
1.	Stomatologie generală	3 ani	<ul style="list-style-type: none"> – chirurgie orală – endodonție – parodontologie – pedodonție – protetică dentară 	<ul style="list-style-type: none"> – radiodiagnostic maxilo-dentar*) – implantologie – laser – terapie stomatologică – ocluzologie – stomatologie preventivă
2.	Ortodonție și ortopedie dento-facială	3 ani	<ul style="list-style-type: none"> – parodontologie – protetică dentară – chirurgie orală 	<ul style="list-style-type: none"> – tehnică ortodontică fixă tip straight-wire – radiodiagnostic maxilo-dentar – laser – terapie stomatologică
3.	Chirurgie maxilo-facială	5 ani	<ul style="list-style-type: none"> – chirurgie plastică și reparatorie facială 	
4.	Chirurgie oro-dentară	3 ani		<ul style="list-style-type: none"> – radiodiagnostic maxilo-dentar*)

D. SPECIALITĂȚI FARMACEUTICE

Nr. crt.	Denumirea specialității	Durata pregătirii	Supraspecializări	Competențe
0	1	2	3	4
1.	Farmacie generală	2 ani		– farmacie homeopată
2.	Farmacie clinică	3 ani		– farmacie homeopată
3.	Laborator farmaceutic	3 ani	– farmacologie și toxicologie experimentală	– farmacie homeopată
4.	Industrie farmaceutică și cosmetică	3 ani		– farmacie homeopată

Medicii rezidenți aflați în pregătire nu pot participa la programe de competență. Excepție fac cele marcate cu asterisc (*), ce devin module obligatorii în specialitatea în care au fost confirmați începând cu seria 2001, calificarea respectivă urmând să fie dobândită prin examenul de medic specialist sau printr-un examen adițional susținut ulterior acestuia. Medicii rezidenți confirmați anterior seriei 2001 vor efectua pregătirea respectivă în cadrul stagiului de bază în specialitate și obțin calificarea în aceleași condiții.

Programele pentru obținerea de supraspecializări sau competențe pot fi urmate numai de către medicii specialiști și primari, cu condiția ca acestea să fie aferente specialității în care au fost confirmați prin ordin al ministrului sănătății și familiei și pe care o exercită în temeiul autorizației de liberă practică, conform anexei nr. 1, sau grupei de specialități, conform anexelor nr. 6 și 7.

ANEXA Nr. 2

A DOUA SPECIALITATE

Specialitatea principală	A doua specialitate
Medicină internă	– Cardiologie – Gastroenterologie – Hematologie – Nefrologie – Pneumologie – Reumatologie – Endocrinologie – Oncologie medicală – Recuperare, medicină fizică și balneologie – Medicina muncii – Medicină sportivă – Diabet zaharat, nutriție și boli metabolice – Geriatrie și gerontologie – Alergologie și imunologie clinică – Genetică medicală
Reumatologie	– Recuperare, medicină fizică și balneologie
Recuperare, medicină fizică și balneologie	– Reumatologie
Endocrinologie	– Diabet zaharat, nutriție și boli metabolice – Genetică medicală
Diabet zaharat, nutriție și boli metabolice	– Endocrinologie
Oncologie medicală	– Radioterapie
Radioterapie	– Oncologie medicală
Neurologie	– Psihiatrie
Psihiatrie	– Neurologie
Pediatrie	– Neonatologie – Genetică medicală
Neonatologie	– Pediatrie

Specialitatea principală	A doua specialitate
Neurologie pediatrică	— Psihiatrie pediatrică
Psihiatrie pediatrică	— Neurologie pediatrică
ATI	— Medicină de urgență
Chirurgie generală	— Chirurgie toracică
	— Urologie
	— Chirurgie vasculară
Chirurgie cardiacă și a vaselor mari	— Chirurgie vasculară
	— Chirurgie toracică
Chirurgie toracică	— Chirurgie cardiacă și a vaselor mari
Chirurgie vasculară	— Chirurgie cardiacă și a vaselor mari
Radiologie — imagistică medicală	— Medicină nucleară
Medicină nucleară	— Radiologie — imagistică medicală
Anatomie patologică	— Medicină legală
Medicină legală	— Anatomie patologică
Epidemiologie	— Igienă
	— Sănătate publică și management
Igienă	— Epidemiologie
	— Sănătate publică și management
Sănătate publică și management	— Epidemiologie
	— Igienă
Stomatologie generală	— Ortodonție și ortopedie dento-facială
	— Chirurgie maxilo-facială
	— Chirurgie oro-dentară
Ortodonție și ortopedie dento-facială	— Chirurgie maxilo-facială
	— Stomatologie generală
	— Chirurgie oro-dentară
Chirurgie maxilo-facială	— Stomatologie generală
Chirurgie oro-dentară	— Stomatologie generală
	— Ortodonție și ortopedie dento-facială

Medicii specialiști și primari de medicină generală din serviciile de ambulanță județene și al municipiului București, din unitățile de primire a urgențelor din spitale și din centrele rurale de sănătate cu activitate în ambulatoriu, încadrați în aceste unități de minimum 5 ani, pot obține cea de-a doua specialitate în medicină de urgență pe baza promovării examenului de medic specialist.

ANEXA Nr. 3

SPECIALITĂȚI

a căror denumire se modifică ca urmare a lipsei de corespondent în nomenclatoarele europene

Specialități care își schimbă denumirea	Actuala denumire
Imunologie clinică și alergologie	Alergologie și imunologie clinică
Ortodonție	Ortodonție și ortopedie dento-facială
Chirurgie plastică și reparatorie	Chirurgie plastică — microchirurgie reconstructivă

• Medicii rezidenți, specialiști și primari, confirmați în specialitățile a căror denumire se modifică, își pot păstra vechea denumire a specialității sau pot solicita schimbarea acesteia conform noilor prevederi.

• La concursurile pentru ocuparea posturilor vacante din rețeaua sanitară, publicate, în specialitățile create sau care au asimilat specialități, se pot prezenta atât medicii confirmați în specialitățile corespunzătoare, prevăzute în vechiul nomenclator, cât și cei confirmați în specialitățile pentru care au optat.

ANEXA Nr. 4

SPECIALITĂȚI
a căror durată de pregătire se modifică

Specialitatea	Durata conform nomenclatorului anterior	Durata conform noului nomenclator
Stomatologie generală	2 ani	3 ani

ANEXA Nr. 5

SPECIALITĂȚI
create ca urmare a alinierii la nomenclatoarele europene

Nomenclatorul anterior	Nomenclatorul actual
Chirurgie cardiovasculară	— Chirurgie cardiacă și a vaselor mari — Chirurgie vasculară
Chirurgie și ortopedie infantilă	— Chirurgie pediatrică — Ortopedie pediatrică — Chirurgie oro-dentară

ANEXA Nr. 6

SUPRASPECIALIZĂRI SUPLIMENTARE

Orice specialist poate obține supraspecializarea:

- biostatistică și informatică medicală.

Orice specialist confirmat într-o specialitate clinică poate obține supraspecializarea:

- toxicologie clinică.

Orice specialist confirmat într-o specialitate chirurgicală, cu excepția specialității ATI, poate obține următoarele supraspecializări:

- tehnici de microchirurgie vasculară;
- tehnici de neuromicrochirurgie.

ANEXA Nr. 7

COMPETENȚE SUPLIMENTARE

Orice specialist poate obține următoarele competențe:

- pedagogie medicală;
- economie sanitară și management financiar;
- managementul serviciilor de sănătate;
- promovarea sănătății și strategii preventive.

Orice specialist confirmat într-o specialitate clinică sau paraclinică poate obține competența:

- managementul medical al dezastrelor.

Orice specialist confirmat într-o specialitate clinică poate obține următoarele competențe:

- îngrijiri paliative;
- medicină aerospațială;
- medicină hiperbară;
- ecografie generală;
- terapia durerii;
- biostimulare cu radiație laser de joasă putere;

- termografie;
- acupunctură;
- homeopatie;
- apifitoterapie;
- chiroterapie și osteopatie;
- reinsertie socioprofesională.

Orice specialist confirmat într-o specialitate stomatologică poate obține următoarele competențe:

- acupunctură;
- homeopatie;
- apifitoterapie.

ANEXA Nr. 8

COMPETENȚE

ce pot fi obținute de medicii de medicină generală, medicii stomatologi și farmaciștii cu drept de liberă practică

Orice medic de medicină generală cu drept de liberă practică poate avea acces la următoarele competențe:

- medicină hiperbară;
- ecografie generală;
- medicină aerospațială;
- îngrijiri paliative;
- medicină școlară;
- reinsertie socioprofesională;
- economie sanitară și management financiar;
- managementul medical al sportivilor;
- sănătate comunitară;
- medicină de întreprindere;
- promovarea sănătății și strategii preventive;
- acupunctură;
- homeopatie;
- apifitoterapie.

Orice medic de medicină generală cu drept de liberă practică, cu prioritate cei deja angajați în serviciile de ambulanță județene și al municipiului București, precum și cei din serviciile de urgență din spitale, policlinici și din centrele rurale de sănătate cu activitate în ambulatoriu, poate avea acces la următoarele competențe:

- urgențe prespitalicești;
- managementul medical al dezastrelor.

Orice medic de medicină generală cu drept de liberă practică, încadrat în cabinet de planificare familială, poate avea acces la competența:

- planificare familială.

Orice medic stomatolog cu drept de liberă practică poate avea acces la următoarele competențe:

- radiodiagnostic maxilo-dentar;
- economie sanitară și management financiar;
- promovarea sănătății și strategii preventive;
- acupunctură;
- homeopatie;
- apifitoterapie.

Orice farmacist cu drept de liberă practică poate avea acces la următoarele competențe:

- economie sanitară și management financiar;
- promovarea sănătății și strategii preventive;
- farmacie homeopată.

NORME METODOLOGICE**de aplicare a Ordinului ministrului sănătății și familiei nr. 923/2001****privind aprobarea Nomenclatorului de specialități medicale și farmaceutice, supraspecializări și competențe pentru rețeaua de asistență medicală**

1. În scopul creșterii calității actului medical Ministerul Sănătății și Familiei a actualizat sistemul de competențe, ca formă de pregătire postuniversitară a medicilor și farmaciștilor în domenii tehnice, diagnostice sau terapeutice complementare unor specialități, și a înființat sistemul de supraspecializări ce reprezintă o instruire suplimentară, aprofundată, în domenii ce fac parte integrantă din specialitatea de bază sau sunt conexe acesteia.

2. A doua specialitate se poate obține:

— fără concurs de rezidențiat, pentru specialitățile înrudite prevăzute în anexa nr. 2 la prezentul ordin, la solicitarea unității angajatoare, cu sau fără scoatere din activitate, și cu efectuarea integrală a stagiilor de pregătire ce nu sunt comune celor două specialități;

— printr-un nou concurs de rezidențiat pentru specialitățile ce nu sunt cuprinse în anexa nr. 2 la prezentul ordin, cu efectuarea integrală a stagiilor de pregătire ce nu sunt comune celor două specialități.

Examenul de medic specialist se susține în sesiunile organizate de Ministerul Sănătății și Familiei.

3. În toate programele de pregătire pentru competențele și supraspecializările prevăzute în prezentul ordin instruirea se desfășoară conform unui curriculum elaborat de Ministerul Sănătății și Familiei prin Direcția generală de perfecționare postuniversitară a medicilor, farmaciștilor și asistenților medicali, în baza propunerilor făcute de forurile ce girează științific și didactic calitatea instruirii, reprezentate de: comisiile de specialitate ale Ministerului Sănătății și Familiei și comisiile de specialitate ale Colegiului Medicilor din România, respectiv Colegiului Farmaciștilor din România. Programele elaborate sunt avizate de Colegiul Medicilor din România sau de Colegiul Farmaciștilor din România și aprobate de Ministerul Sănătății și Familiei.

4. Actualizarea prezentului ordin sau a normelor metodologice de aplicare se va face anual, în luna septembrie, în temeiul aprobării de către conducerea Ministerului Sănătății și Familiei a propunerilor trimise Direcției generale de perfecționare postuniversitară a medicilor, farmaciștilor și asistenților medicali de organismele în drept enumerate mai sus.

5. Medicii rezidenți aflați în pregătire nu pot participa la programe de competență. Excepție fac cele marcate cu asterisc (*) în anexa nr. 1, ce devin module obligatorii în specialitatea în care au fost confirmați începând cu seria 2001, calificarea respectivă urmând să fie dobândită prin examenul de medic specialist sau printr-un examen adițional susținut ulterior acestuia. Medicii rezidenți confirmați anterior seriei 2001 vor efectua pregătirea respectivă în cadrul stagiului de bază în specialitate și vor obține calificarea în aceleași condiții.

Programele pentru obținerea de supraspecializări sau competențe pot fi urmate numai de către medicii specialiști și primari, cu condiția ca acestea să fie aferente specia-

lității în care au fost confirmați prin ordin al ministrului sănătății și familiei și pe care o exercită în temeiul autorizăției de liberă practică, conform anexei nr. 1, sau grupele de specialități, conform anexelor nr. 6 și 7 la prezentul ordin, ce cuprind supraspecializările și competențele suplimentare.

Medicii de medicină generală, medicii stomatologi și farmaciștii cu drept de liberă practică pot avea acces la competențele cuprinse în anexa nr. 8 la prezentul ordin.

6. Ministerul Sănătății și Familiei, prin Direcția generală de perfecționare postuniversitară a medicilor, farmaciștilor și asistenților medicali, împreună cu fiecare coordonator național de program stabilesc centrele universitare și instituțiile în care aceste programe se vor desfășura, responsabilii de programe și lectorii implicați, pe baza unor standarde profesionale și de dotare tehnică, precum și numărul optim de locuri de instruire. Coordonatorilor naționali, responsabililor de program din centrele universitare, precum și lectorilor desemnați de aceștia li se acordă competența/supraspecializarea respectivă de către Ministerul Sănătății și Familiei.

7. Înscrierile pentru programele de pregătire în vederea obținerii de competențe și supraspecializări se vor face la Direcția generală de perfecționare postuniversitară a medicilor, farmaciștilor și asistenților medicali, în conformitate cu prevederile curriculare specifice fiecărui program, pe baza următoarelor documente:

— cerere de înscriere în care se specifică: competența sau supraspecializarea pentru care medicul solicită înscrierea, instituția organizatoare și perioada de desfășurare;

— diploma de medic, respectiv de farmacist (copie);

— adeverință de confirmare în specialitate, eliberată de Ministerul Sănătății și Familiei (copie și original, pentru conformitate);

— autorizația de liberă practică (copie și original, pentru conformitate) sau copie legalizată;

— acte ulterioare eliberării autorizației de liberă practică (copie și original, pentru conformitate), ce modifică: numele, specialitatea, gradul profesional, competențe sau supraspecializări;

— acordul unității angajatoare privind participarea la programul de pregătire;

— documente solicitate expres la anumite programe, stabilite de coordonatorii acestora;

— actul doveditor al plății taxei de școlarizare (achitată integral sau parțial, în funcție de specificul programului de pregătire).

În cazul în care medicul nu accede la programul de pregătire, dosarul îi este restituit.

8. Participarea la două programe de pregătire pentru dobândirea de competențe/supraspecializări în aceeași perioadă nu este posibilă dacă ambele programe necesită scoatere din activitate.

9. Examenul de obținere a competenței sau supraspecializării se organizează de Ministerul Sănătății și Familiei prin Direcția generală resurse umane, formare profesională, concursuri și examene. Începând cu data emiterii prezentului ordin medicii sau farmaciștii care urmează un program de pregătire pentru dobândirea unei competențe/supraspecializări trebuie să susțină examenul de obținere a acesteia în cel mult 2 ani de la terminarea programului.

În urma promovării examenului Ministerul Sănătății și Familiei, prin Direcția generală resurse umane, formare profesională, concursuri și examene, eliberează certificatul de competență sau supraspecializare, în temeiul căruia medicul/farmacista poate primi acreditarea pentru practica abilităților nou-dobândite.

10. Pe toată durata programului de pregătire medicii sau farmaciștii își desfășoară activitatea în mod asistat, întreaga responsabilitate asupra activității acestora revenind responsabilului de program/stagiu.

11. Programele de pregătire se desfășoară în centrele universitare și instituțiile acreditate de Ministerul Sănătății și Familiei în acest scop, sub formă de cursuri și stagii practice, în conformitate cu curriculumul elaborat de coordonatorul național al fiecărui program.

Coordonatorul național este responsabil al programului organizat în instituția în care activează.

În cazul în care pentru o parte din stagiu responsabilul de program dintr-un centru universitar dirijează medicul în altă unitate sanitară decât unitatea organizatoare, efectuarea acestuia trebuie confirmată atât de responsabilul de stagiu, cât și de responsabilul de program.

Programele de pregătire pentru competențe și supraspecializări sunt finalizate obligatoriu printr-o testare a cunoștințelor dobândite. Nota minimă de promovare a testului final este 7 și nu conferă competența/supraspecializarea.

Examenul pentru obținerea competențelor sau supraspecializărilor, susținut în sesiuni organizate de Ministerul Sănătății și Familiei, va fi promovat cu media generală de minimum 7.

12. Pentru programele de pregătire în vederea obținerii de supraspecializări sau competențe, precum și pentru examenele organizate pentru dobândirea acestora se stabilesc și se percep taxe care se aprobă de Ministerul Sănătății și Familiei, la propunerea Direcției generale de perfecționare postuniversitară a medicilor, farmaciștilor și asistenților medicali și a Direcției de resurse umane, formare profesională, examene și concursuri, sumele încasate reprezentând

venituri extrabugetare ce se utilizează conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 22/2001, cu modificările și completările ulterioare.

13. Ministerul Sănătății și Familiei, prin Direcția generală de perfecționare postuniversitară a medicilor, farmaciștilor și asistenților medicali, va pregăti formatori în domeniile care nu au corespondență cu disciplinele didactice, pe baza unui program avizat de Colegiul Medicilor din România, respectiv de Colegiul Farmaciștilor din România.

14. Echivalarea studiilor medicale postuniversitare efectuate în străinătate se va face numai cu acordul comisiilor de specialitate ale Ministerului Sănătății și Familiei și cu avizul Colegiului Medicilor din România sau al Colegiului Farmaciștilor din România, prin Direcția de perfecționare postuniversitară a medicilor, farmaciștilor și asistenților medicali, cu aprobarea conducerii Ministerului Sănătății și Familiei.

15. Medicii și farmaciștii care au urmat programe de pregătire în vederea obținerii de competențe, conform metodologiei aprobate prin Ordinul ministrului sănătății nr. 1.352/1995 privind reînființarea sistemului de competențe ca formă de pregătire a medicilor și farmaciștilor în domeniul complementare unei specialități și prin Ordinul ministrului sănătății nr. 254/2000 privind aprobarea Nomenclatorului de specialități medicale și farmaceutice, supraspecializări și competențe pentru rețeaua de asistență medicală, și care nu au susținut examenul final vor putea fi incluși în sesiunile de examen organizate de Ministerul Sănătății și Familiei, cu aprobarea conducerii acestuia, la propunerea Direcției generale de perfecționare postuniversitară a medicilor, farmaciștilor și asistenților medicali.

16. Competențele obținute conform prevederilor Ordinului ministrului sănătății nr. 1.352/1995 privind reînființarea sistemului de competențe ca formă de pregătire a medicilor și farmaciștilor în domeniul complementare unei specialități și ale Ordinului ministrului sănătății nr. 254/2000 privind aprobarea Nomenclatorului de specialități medicale și farmaceutice, supraspecializări și competențe pentru rețeaua de asistență medicală, care în prezentul ordin sunt prevăzute ca supraspecializări, pot fi echivalate la cerere, eliberându-se certificatele corespunzătoare.

17. Dispozițiile prezentelor norme metodologice nu afectează drepturile câștigate sub regimul actelor normative anterioare, aceste drepturi urmând să fie luate în considerare de toate organismele în drept, prin raportare la prezentul ordin.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
